Noe

Noe

Puţini oameni au fost onoraţi într-o manieră asemănătoare ca Noe. Se spune despre el, ca şi despre străbunicul lui, că „a umblat cu Dumnezeu." Fiind înştiinţat de Dumnezeu despre lucruri care nu se vedeau încă şi plin de o teamă sfântă, el a crezut şi a făcut o corabie pentru a-şi salva familia. Numele bunicului său şi prezenţa acestuia trebuie să fi fost o amintire permanentă a judecăţii ce urma să se abată asupra întregului pământ. Avem temeiuri serioase să credem că cei cinci ani care s-au scurs între moartea tatălui şi a bunicului său, ani în cursul cărora corabia prindea tot mai mult contur, vor fi fost folosiţi de acest vechi „propovăduitor al dreptăţii" spre a da o serioasă mărturie. Apoi, după moartea lui Metusala, judecata divină s-a dezlănţuit prin potopul care a nimicit cu totul pe prietenii, cunoştinţele şi toată lumea cunoscută pe atunci. Cei trei fii ai lui Noe şi soţiile lor au traversat această perioadă foarte dificilă care va fi lăsat urme serioase în conştiinţa lor. Dar ce spectacol ni se oferă după ce ei au fost eliberaţi din această lungă „întemniţare"? Noe se îmbată şi se dezgoleşte în mijlocul cortului său, iar Ham - unul dintre fiii lui - îşi bate joc de el. Şi iată că fiul acesta scăpat de urgia nimicitoare a apelor cade sub un blestem care durează până azi. Cine merita să fie blamat? De ce fiul unui sluijitor al lui Dumnezeu de o asemenea valoare îşi atrage asupra sa o aşa condamnare? Ceea ce a văzut el în casa tatălui său din copilărie şi în special în ultimii ani ar fi trebuit să-l împiedice a urma o cale atât de rea. Cât de dur trebuie să-l fi mustrat pe Noe conştiinţa: „Dacă nu aş fi comis un act necugetat care m-a împins să mă îmbăt, nu mi-aş fi expus fiul acelui impuls care a determinat pierderea sa!" Ce regrete amare trebuie să fi frânt inima patriarhului! Totul însă a fost zadarnic, pentru că acel moment de slăbiciune are consecinţe până în zilele noastre. Al doilea fiu al lui Ham, Miţraim, a mers şi mai departe ca tatăl său pe drumul răutăţii; un scriitor antic zicea despre el: „Miţraim a fost inventatorul ştiinţelor numite magie şi astrologie, şi a fost acela pe care Grecii îl numiseră Zoroastru."

Să fim foarte atenţi la indulgenţa pe care suntem înclinaţi s-o manifestăm cu noi înşine. Ne lăsăm uşor duşi de valuri, lucru care ni se pare mult mai simplu decât a înfrunta dificultăţile vieţii ca nişte buni ostaşi ai lui Hristos, activi şi nu trecuţi în rezervă. Vom fi confruntaţi cu rezultate şi mai amare ale faptului de a se fi complăcut în situaţii nepotrivite din partea unora dintre părinţii pomeniţi în Sfânta Scriptură. înainte de a continua studiul nostru, să punem la inimă recomandarea apostolului: „Fiţi treji în toate lucrurile", fie că este vorba de a mânca ceva, de anumite lecturi sau de unele capricii ca acela ce l-a determinat pe Noe să dea greş.